

**ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษและแนวทางการพัฒนานักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**

ศศินันท์ โต๊ะชาลีศรีทิน¹

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และ 2) หาแนวทางพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจทักษะการเขียนและความคิดเห็นของนักศึกษาจำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวภาษาอังกฤษ และ 2) แบบเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในด้านการเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

คำสำคัญ : การเขียนภาษาอังกฤษ ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษ

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

**English Writing Problems and Guidelines to Develop First-year Students
in English for Business Communication Program,
Sakon Nakhon Rajabhat University**

Sasinan Toochaleesrithin¹

Abstract

The purposes of this research were 1) to explore English writing problems of first-year English for Business Communication students, Faculty of Humanities and Social Sciences, Sakon Nakhon Rajabhat University and 2) to find guidelines to develop English writing skills of first-year English for Business Communication students. The researcher surveyed their writing skills and opinions of 38 students. The instruments used in this research were 1) an English personal information questionnaire and 2) a suggestion form about guidelines for developing first-year English for Business Communication students. It is a way to develop the potential of students to have knowledge and ability in English writing.

Keywords: English writing, English writing problems

¹ Lecturer, Foreign Languages Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Sakon Nakhon Rajabhat University

บทนำ

ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญมากในหลาย ๆ ด้าน ภาษาอังกฤษได้มีบทบาทสำคัญในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การติดต่อสื่อสาร การค้าขาย การศึกษา การท่องเที่ยว ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ผู้ที่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษมีโอกาสที่จะได้งานที่ดี เงินเดือนที่สูงขึ้น สามารถเลือกตำแหน่งงานที่ดีได้ และมีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเป็นที่ต้องการในหลายหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชน สื่อและบทความต่าง ๆ ในโลกออนไลน์ปัจจุบันก็เขียนเป็นภาษาอังกฤษจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 นั้น นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน (Ministry of Education, 2008) ทั้ง 4 ทักษะนี้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากที่สุดเพราะสามารถบ่งบอกได้ถึงความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่เป็นระบบ สัญลักษณ์ มีการสะกดคำให้ถูกต้อง และมีการเรียบเรียงให้ถูกต้องเมื่อนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร การเขียนไม่ได้เป็นแค่การเขียนสัญลักษณ์หรือการเขียนตัวอักษรเพียงเท่านั้น แต่ต้องเรียบเรียงตามกฎเกณฑ์การสร้างคำและประโยคให้ถูกต้อง (Byne, 1988)

การสอนเขียนในชั้นเรียนของไทยส่วนมากผู้สอนจะสอนเขียนในระดับประโยคเป็นส่วนมาก เมื่อนักศึกษาได้รับมอบหมายการเขียนภาษาอังกฤษในระดับย่อหน้าที่มีความยาวในการเขียนมากขึ้น จึงทำให้นักศึกษาไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษในระดับย่อหน้าได้ถูกต้อง เนื่องจากขาดทักษะและขาดการฝึกฝนในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับย่อหน้าอย่างจริงจัง ทักษะการเขียนจะต้องมีการฝึกฝน ฝึกทำซ้ำจะทำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา ดังนั้นผู้สอนควรมีการฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ การเชื่อมประโยค ฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียน ฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ยาวขึ้นให้กับนักศึกษา และมีแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นปี 1 เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปี 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 38 คน มาจากหลากหลายพื้นที่ซึ่งนักศึกษามีทักษะภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงอยากทำการสำรวจปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น วิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้

แบบสอบถามในการสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปี 1 ในปีต่อ ๆ ไป เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในอนาคตได้

วัตถุประสงค์

วิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจและหาแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) สำรวจปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- 2) หาแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนภาษาอังกฤษ
2. ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. ออกแบบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวและแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
2. ให้ผู้ทรงที่เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวและแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
3. ปรับตามข้อเสนอแนะของผู้ทรง
4. นำไปสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและให้นักศึกษาประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองโดยใช้แบบประเมิน
5. เก็บแบบสอบถาม
6. นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 1 จำนวน 38 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปี 1 จำนวน 38 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แบบสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. แบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ได้ทราบถึงระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและได้แนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1

การเขียนภาษาอังกฤษ

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการเขียนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกทางความคิดที่มีการเชื่อมโยง จัดวาง และพัฒนารายละเอียดจนสามารถเรียบเรียงความคิดเป็นประโยคสั้น ๆ และเป็นเรื่องราวได้ (Petty, 1985) ส่วน Valette (1997) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนเป็นความสามารถในการใช้คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้อ้อยคำในการเขียนได้อย่างสละสลวยและมีลีลาในการใช้ภาษา การเขียนนอกจากการเขียนข้อความแล้วต้องมีตัวอย่างมาช่วยในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ของผู้เขียนควรจะมีการอ่านมาล่วงหน้าในกิจกรรมการเขียนและควรมีตัวอย่างที่หลากหลาย Jeremy Harmer (2004) การเขียนมีองค์ประกอบดังนี้ 1. เนื้อหา 2. รูปแบบ 3. ไวยากรณ์ 4. ลีลาภาษา และ 5. กลไกทางภาษา Harris (1974) ผู้เรียนในประเทศไทยมีความบกพร่องในการ

เขียนภาษาอังกฤษเกือบทุกด้าน ได้แก่ ไวยากรณ์ คำศัพท์ จำนวน เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ (Sangdat, 1994)

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การเขียนภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการเขียนเป็น ความสามารถในการใช้คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้ถ้อยคำในการเขียนได้อย่าง สละสลวยและมีลีลา การเขียนเป็นการถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และ ประสบการณ์เป็นลายลักษณ์อักษรหรือสัญลักษณ์ไปยังผู้อ่าน ซึ่งการเขียนมีองค์ประกอบดังนี้ เนื้อหา รูปแบบ ไวยากรณ์ ลีลาภาษา และกลไกทางภาษา

ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญมากที่ผู้คนทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งทักษะภาษาอังกฤษจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องฝึกฝนให้มีความชำนาญไม่ว่าจะเป็นทักษะ การฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน จากทักษะภาษาอังกฤษที่กล่าวมานั้น ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุด และเป็นทักษะภาษาอังกฤษที่ยาก เป็นอันดับแรกสำหรับนักศึกษาไทยซึ่งการจะเขียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้นผู้เรียนจะต้องมีความรู้ใน ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำและวลี และเครื่องหมายวรรคตอน ผู้เรียน จะต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องเหล่านี้พอสมควรจึงจะสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่พบ ได้แก่ ความผิดพลาดในการใช้ คำศัพท์ หลักไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้ถ้อยคำในการเขียน เป็นต้น ดังนั้น ทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยจะต้องจะต้องให้ความสนใจในการฝึกฝนอย่างจริงจัง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนมากผู้สอนเน้นการสอนภาษามากกว่าการสอนเขียน ภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะสอนคำศัพท์และการเขียนในระดับประโยคเท่านั้น ผู้สอนไม่ได้เน้นการสอน เขียนในระดับย่อหน้า (Tangpermpoon, 2008, Padgate, 2008, Chaisiri, 2010) เมื่อมอบหมายงานให้ ผู้เรียนเขียนในระดับย่อหน้าผู้เรียนจึงไม่สามารถเขียนได้เนื่องจากมีความรู้ไม่เพียงพอด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ การใช้คำและวลี และเครื่องหมายวรรคตอน

ปัญหาด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการใส่ใจในการฝึกฝนและ พัฒนาให้นักศึกษาไทยเป็นอันดับต้น ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีทักษะและความรู้ด้านการเขียน ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องใส่ใจและฝึกฝนในด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ การใช้คำและวลี และ เครื่องหมายวรรคตอนให้มากขึ้น

วิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

Lualamai, B. & Toorok, S. (2017) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 33 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 23101) ได้ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลวิจัยโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน จากการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองรีประชานิมิต โดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานด้วยอรรถลักษณะของข่าวหนังสือพิมพ์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Chai-ngam, R., Waikham, K. & Chai-ngam, H. (2018) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ปัญหาและแนวทางการแก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนภาษาอังกฤษของชุมชนเรียนรู้ทางวิชาชีพครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น” โดยได้ใช้การระดมสมองของชุมชนเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของครูภาษาอังกฤษ จำนวน 67 คน จาก 18 โรงเรียน เพื่อต้องการค้นหาปัญหาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาและแนวทางการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเอากระบวนการจัดการความรู้มาใช้เป็นเครื่องมือในการออกแบบกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย BAR “มองเด็ก” “มองครู” และ AAR พบว่า ขั้นตอน BAR ครูคาดหวังวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง อยากรู้วิธีแก้ปัญหาอ่านไม่ออกและเรียนอ่อน รวมถึงต้องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนในขั้นตอน “มองเด็ก” ครูระบุ 5 ปัญหาสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ได้แก่ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่ดี ไม่รู้และไม่จำคำศัพท์พื้นฐาน 2) ไม่สนใจเรียนและไม่ให้ความร่วมมือ 3) ไม่กล้าพูดและไม่กล้าแสดงออก 4) ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง และ 5) ไม่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ ในขั้นตอน “มองครู” ครูได้เสนอวิธีแก้ปัญหา 5 วิธี ได้แก่ 1) เพิ่มคำศัพท์ด้วยกิจกรรมและเทคนิคต่าง ๆ 13 วิธีการ 2) ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญและมีเป้าหมายในการเรียน 3) ครูเป็นแบบอย่างในการใช้

ภาษาอังกฤษ 4) ใช้กระบวนการเรียนรู้บูรณาการกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเน้นการออกเสียง คำศัพท์อย่างถูกต้อง 5) พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ข้อสอบมาตรฐาน การใช้กระบวนการ AAR ในขั้นตอนท้ายสุดและครูได้สะท้อนผลที่บรรลุตามเป้าหมายและเกิดแรงบันดาลใจในการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาผู้เรียนของตน

วิจัยนี้ผู้วิจัยจะทำการสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองต่อระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองว่าอยู่ในระดับใด ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะใช้แบบสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาและแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลในการวิเคราะห์ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในครั้งนี้

ส่วนสรุป

ผลการวิจัย

จากการสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีผลสำรวจดังนี้

นักศึกษา คนที่	ปัญหาด้าน คำศัพท์	ปัญหาการ สะกดคำ	ปัญหาการใช้ ไวยากรณ์	ปัญหาการใช้ ถ้อยคำและวลี	ปัญหา เครื่องหมาย วรรคตอนและ จุด full stop
1	✓		✓	✓	✓
2			✓		
3		✓			✓
4	✓		✓		✓
5					✓
6					✓
7		✓			✓
8	✓	✓			✓
9	✓				✓

วารสารการอ่าน สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย

ปีที่ 27 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2566)

นักศึกษา คนที่	ปัญหาด้าน คำศัพท์	ปัญหาการ สะกดคำ	ปัญหาการใช้ ไวยากรณ์	ปัญหาการใช้ ถ้อยคำและวลี	ปัญหา เครื่องหมาย วรรคตอนและ จุด full stop
10			✓		
11			✓		✓
12				✓	
13			✓		✓
14				✓	
15			✓		
16			✓		✓
17				✓	✓
18	✓		✓		
19					✓
20					✓
21		✓	✓		✓
22	✓		✓		✓
23		✓		✓	✓
24		✓		✓	✓
25					✓
26			✓	✓	✓
27		✓			
28					✓
29				✓	✓
30		✓		✓	✓
31			✓	✓	
32			✓	✓	
33			✓		✓
34		✓	✓		

นักศึกษา คนที่	ปัญหาด้าน คำศัพท์	ปัญหาการ สะกดคำ	ปัญหาการใช้ ไวยากรณ์	ปัญหาการใช้ ถ้อยคำและวลี	ปัญหา เครื่องหมาย วรรคตอนและ จุด full stop
35			✓		✓
36		✓		✓	✓
37					
38	✓		✓		
รวม (คน)	7	10	18	12	26
คิดเป็น เปอร์เซ็นต์	18.42	26.31	47.37	31.58	68.42

ตารางที่ 1 ผลการสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

จากการสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด พบว่า นักศึกษามีปัญหาเครื่องหมายวรรคตอนและจุด full stop จำนวน 26 คน คิดเป็น 68.42 เปอร์เซ็นต์ นักศึกษามีปัญหาการใช้ไวยากรณ์จำนวน 18 คน คิดเป็น 47.37 เปอร์เซ็นต์ นักศึกษามีปัญหาการใช้ถ้อยคำและวลีจำนวน 12 คน คิดเป็น 31.58 เปอร์เซ็นต์ นักศึกษามีปัญหาการสะกดคำจำนวน 10 คน คิดเป็น 26.31 เปอร์เซ็นต์ และนักศึกษามีปัญหาด้านคำศัพท์จำนวน 7 คน คิดเป็น 18.42 เปอร์เซ็นต์ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีปัญหาในด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ปัญหาเครื่องหมายวรรคตอนและจุด full stop (68.42 เปอร์เซ็นต์) 2. ปัญหาการใช้ไวยากรณ์ (47.37 เปอร์เซ็นต์) และ 3. ปัญหาการใช้ถ้อยคำและวลี (31.58 เปอร์เซ็นต์)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการประเมินระดับทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตัวนักศึกษารองว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งผลการประเมินระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ผลการประเมินความสามารถ ด้านทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	จำนวน (คน)
มากที่สุด	2
มาก	1
ปานกลาง	22
น้อย	11
น้อยที่สุด	2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการประเมินด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษา

จากการประเมินระดับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 มีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 2 คน นักศึกษาที่มีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมากจำนวน 1 คน นักศึกษาที่มีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้จำนวน 22 คน นักศึกษาที่มีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับน้อยจำนวน 11 คน และนักศึกษามีความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยที่สุดจำนวน 2 คน

จากการสำรวจทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พบว่ามีปัญหาด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3 อันดับแรก ได้แก่ 1. ปัญหาเครื่องหมายวรรคตอนและจุด full stop (68.42 เปอร์เซ็นต์) 2. ปัญหาการใช้ไวยากรณ์ (47.37 เปอร์เซ็นต์) และ 3. ปัญหาการใช้ถ้อยคำและวลี (31.58 เปอร์เซ็นต์) ซึ่งแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3 ปัญหาหลักเหล่านี้ผู้สอนจะต้องเน้นเป็นพิเศษในการพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ในส่วนปัญหาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีปัญหามากที่สุดที่จะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง คือ ปัญหาเครื่องหมายวรรคตอนและจุด full stop ซึ่งนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 จำนวนมากกว่าครึ่งมีปัญหาในด้านนี้ นักศึกษาไม่ใส่เครื่องหมายวรรคตอนและไม่ใส่ full stop ท้ายประโยค ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องนี้อย่างจริงจังเพื่อให้ นักศึกษาสาขาวิชา

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสำรวจทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในด้านอื่นร่วมด้วย เช่น สำรวจทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เป็นต้น
2. ควรทำวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนาที่ใช้สื่อหรือเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้สำเร็จได้เพราะผู้วิจัยได้รับขวัญและกำลังใจจากทุกคนในครอบครัว บิดามารดา พี่น้อง ที่คอยให้ความปรารถนาดีและห่วงใยเสมอมาในการทำผลงานวิจัย และขอขอบคุณนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปี 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 38 คน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อสำรวจ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป

ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์รดาณัฐ ภูสมนึก เป็นอย่างสูงที่ได้ให้โอกาสในการเผยแพร่ งานวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงช่วยเหลือและประสานงานจนได้ตีพิมพ์บทความวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนสามารถนำความรู้ทั้งหลาย มาสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ชั้นปี 1 ผู้วิจัยขอขอบวิจัยฉบับนี้เป็นการตอบแทน คุณบิดามารดาและครูอาจารย์ทั้งหลาย

เอกสารอ้างอิง

- Byrne, D. (1988). *Techniques for Classroom Interaction*. New York: Longman Group UK.
- Chai-ngam, R., Waikham, K. & Chai-ngam, H. (2018). *Problems and Solutions to Improve Students' English Skills of the Professional Learning Community of English Teachers of Khon Kaen Provincial Administrative Organization*.
- Chaisiri, T. (2010). An Investigation of the teaching of writing with a specific focus on the concept of genre. *International Journal of Learning*, 17(2), 195-205.
- Harmer, J. (2004). *How to Teach Writing*. Pearson Education.
- Harris, D.P. (1974). *Testing English as a Second Language*. New Delhi: McGraw-Hill.
- Lualamai, B. & Toorok, S. (2017). *A Study of English Reading-Writing Abilities and Attitude towards English Learning Matthayom Sueksa III Students at Nongreepachanimit School using Genre-based Approach News Report Genre Features*.
- Ministry of Education. (2008). *Indicators and core learning subjects of foreign language learning subjects according to the basic education core curriculum*, 2008. Bangkok: Thai Military Rally Printing.

Padgate, W. (2008). Beliefs and opinions about English writing of students at a Thai university.

PASAA, 42, 31-54.

Petty, W.T. (1985). *Experiences in Language*. United States of America: Allyn and Bacon.

Sangdat, K. (2013). Media Performance Test or Teaching Package. *Silpakorn Education Journal*, 5(1).

Tangpermpoon, T. (2008). "Integrated approaches to improve students writing skills for English major students" *ABAC Journal*. 28(2): 1-9.

Valettle. (1997). *Modern Language Testing*. New York: Harcourt Brace Jovannovich.